

2. Методи організації обміну діяльностями (вправи на вміння слухати, на прийом і передачу невербальної інформації, вправи на прийняття групового рішення та орієнтовані на одержання зворотного особистісного зв'язку), що мають на меті поєднання індивідуальної і групової спільної роботи учасників педагогічної взаємодії, спільну активність, співвідношення діяльності викладача і студентів.

3. Методи організації мислєдїяльностї (рїзноманїтнї вправи, в основї яких лежить методика проведення «мозкового штурму»), якї дозволяють здїйснити мобїлізацію творчого потенціалу кожного студента, розвивають їх позитивну мотивацію до навчання, і водночас стимулюють активну мислительну діяльність, шляхом виконання студентами рїзних розумових операцій.

4. Методи організації смислотворчостї (вправи на діагностику комунікативної компетенції, на розвиток навичок вирїшення чи уникнення конфліктів, на розвиток навичок виконання професійних ролей, на підготовку до типових і проблемних комунікативних ситуацій), провідною функцією яких є створення суб'єктами навчально-пїзнавального процесу нового способу міжособистісної взаємодії, відображення студентами свого індивідуального розуміння змісту психолого-педагогічних і культурних явищ, якї вивчаються, обмін цими смислами і збагачення свого індивідуального уявлення про ті чи інші явища.

5. Методи організації рефлексивної діяльності спрямовані на самоаналіз і самооцінку студентами навчальної взаємодії, своєї діяльності та її результатів. Методи цієї групи дозволяють студентам і викладачу зафіксувати стан пїзнавальної активностї студентів і визначити причини та наслідки досліджуваних процесів [2].

Отже, інтерактивне навчання майбутніх викладачів педагогіки розглядається як спеціальна форма організації навчально-пїзнавальної діяльності студентів, за умовисистематичного використання зазначених груп методів задля активної взаємодії всіх учасників освітнього процесу. Водночас, аналіз сутностї інтерактивних технологій, їх компонентний склад (інтерактивні форми, методи, засоби), класифікаційні ознаки і основні функції у професійній підготовці майбутніх потребує визначення оптимальних педагогічних умов застосування цих педагогічних інновацій у процесі професійної підготовки.

Список використаних джерел

1. Мельник В. В. Інтеракція в освітньому процесі: технологія організації / В. В. Мельник // Управління школою. – 2006. – № 23 (133). – С. 15 – 35.
2. Кашлев С. С. Технология интерактивного обучения / С. С. Кашлев. – Мн. : Белорусский верасень, 2005. – 196 с. – (Педагогика, обращенная в завтра).

УДК 373.31.03-057.874 «7124»

ТОМИШИНЕЦЬ Н.М.
ЛАЛАК Н.В.
Мукачівський державний університет, Україна

ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Одним із головних завдань сучасної освіти, визначених Національною стратегією розвитку освіти в Україні на період до 2021 року, є побудова ефективної системи національного виховання на засадах загальнолюдських, полікультурних,

громадянських цінностей, забезпечення морально-духовного, культурного розвитку дітей та молоді, формування соціально зрілої творчої особистості, громадянина України і світу.

Українська педагогічна система має свій виховний ідеал, свою мету та засоби її досягнення, які визначаються громадським життям народу, відповідають його характеру й уявленням про те, якою має бути людина в певний період свого розвитку. Видатний педагог М. Стельмахович так визначав виховний ідеал «продукту» української ентопедагогіки: «Це високо свідомий українець, сформований у дусі чеснот народної моралі, який з повагою ставиться до народу, роду, рідної природи, до отою чого світу, тобто, це ідеал людини, що зрісся з душею народу, увійшов у плоть і кров його і став керівним в особистому й громадському житті народу» [1, с.137].

Проблема формування національної свідомості дитини молодшого шкільного віку відображена у працях класиків педагогіки, зокрема, С. Русової, В. Сухомлинського, Г. Ващенко, П. Юркевича, М. Стельмаховича. Це підтверджує актуальність означеної проблеми в минулому, але особливої гостроти вона набула в сучасному етапі розвитку шкільної освіти. У цьому контексті науковий інтерес становлять праці вітчизняних педагогів: О. Сухомлинської, І. Беха, О. Вишинського, Ю. Руденка, О. Савченко.

Аналіз психолого-педагогічної літератури з проблеми дослідження та досвід вчителів початкових класів підвів нас до висновку, що національну свідомість учнів доцільно формувати черезродинне виховання, навчальні предмети початкової школи, різноманітні виховні заходи, у позакласній роботі.

На уроках української мови і літературного читання, з метою формування національної свідомості засобами ентопедагогіки, вчителі початкових класів застосовують такі форми і види робіт:

- тлумачення змісту прислів'їв та приказок;
- заучування малих фольклорних жанрів;
- збагачення словникового запасу під час роботи з етимологічним, народознавчим, тлумачним та іншими словниками.
- зв'язок мовного і народознавчого матеріалу.

На уроках природознавства та «Я у світі» проблему формування національної свідомості педагоги втілюють в життя, пропонуючи молодшим школярам:

- порівняти власні спостереження за погодою і народні прикмети;
- поєднати навчальний матеріал із краєзнавством;
- взяти участь у створенні навчальних проєктів: «Квітучий сад українського роду», «Моя країна - Україна», «Українські обереги», «Мальовнича Україна», «Зимові свята українського народу», «Дуб – священне дерево українців», «Славетні українці», «Національні та державні символи України», «Хліб і сіль – символи української гостинності», «Свята нашої держави» тощо.

Як показує досвід, при формуванні національної свідомості молодших школярів вчителі-практики велику увагу приділяють вивченню історії, природи, культури, звичаїв і традицій України.

«Щоб підготувати учнів до самостійного життя, необхідно ввести їх у світ книжок», – рекомендував, аналізуючи свій професійний і життєвий досвід, В.Сухомлинський, – оскільки «школа стане справжнім осередком культури лише тоді, коли в ній будуть панувати чотири культу: культ Батьківщини, культ людини, культ книжки, культ рідного слова» [3,с.235].

Таким чином, аналіз літератури з проблеми дослідження підвів нас до висновку, що тільки тісна співпраця всього педагогічного колективу, батьків, місцевої громади, позашкільних закладів освіти дасть змогу виховати справжніх патріотів нашої держави. Розпочата в початкових класах робота щодо формування національної свідомості молодших школярів повинна мати логічне продовження в основній і старшій школах.

Список використаних джерел:

- 1.Бех І. Національна ідея у виховному процесі школи: програмно виховний контекст/ І. Бех, К. Чорна//Шкільний світ, 2008. – №45. – С. 1 – 7.
2. Ващенко Г. Виховний ідеал/ Г. Ващенко. – Полтава, 1994. – 190с.
3. Любар О. О. Історія української школи і педагогіки : навч. Посіб. / О. О. Любар, М. Г. Стельмахович, Д. Т. Федоренко; за ред. О. О. Любара. – К.: Т-во «знання», КОО, 2003. – 450 с.

УДК 373.2.015.31:398.94

ТОРОНІЙ А.І.
БАРНА Х.В.
Мукачівський державний університет, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ПОЧУТТЯ ГУМОРУ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

За Базовим компонентом дошкільної освіти, одним із завдань педагогічної взаємодії з дитиною дошкільного віку та впливу на неї є виховання у дитини активної за формою та моральної за змістом життєвої позиції – системи ціннісних ставлень до природи, культури, людей та власного, «Я», яка включає:

–моральні почуття, що пов'язують дитину спочатку з рідними людьми, а з часом і з ширшим колом дорослих та однолітків;

–вміння співпереживати, виявляти симпатію, прихильність, поважати права та своєрідність, неповторність інших людей, товаришувати;

–формування чутливості та чуйності;

–відчуття своєї причетності до людей, елементарне вміння брати інших до уваги, зважати на них [1, с. 106 – 107]. Підтримувати ж з людьми довготривалі товариські стосунки нам дозволяють добросердя, усмішливість, жарт, почуття гумору, вміння з ним зустрічати неприємності й поразки. Німецький письменник Л. Берне писав „Гумор не є даром розуму, це дар серця, сама добродійність, що походить з багато обдарованого серця, якщо йому не дозволено слідувати за своїми спонуканнями” [5, с. 475]. О. Бальзак якось сказав: «Ми сміємося лише дітьми, а коли дорослішаємо, сміх згасає, як полум'я лампи». На думку ж О. Кошелева, гумор переживає принаймні ще два підйоми: у підлітковому віці та коли молодь вступає у доросле життя [2]. Що ж являє собою почуття гумору? Як цілісне структурне

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>